



Sala de Puigcercós

Borredà

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Parròquia de Sant Esteve de Comià, masia de Puigcercós, 08619-Borredà
Emplaçament Interior de Puigcercós (Km. 24 de la ctra. BP 4654 de Borredà a Alpens, pista a mà dreta , 1 km)

Coordenades:

Latitud: 42.13623
Longitud: 2.04723
UTM Est (X): 421262
UTM Nord (Y): 4665341

Classificació

Número de fitxa 08024 - 107
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern
Segle XVII
Any 1612
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 006A00028
Fitxes associades:
[Puigcercós](#)
Autoria de la fitxa C. Sellés, R. Serra, P. Cascante
Data de registre de la fitxa: dt., 30/11/2004 - 01:00

Descripció

La sala de la masia de Puigcercós es va construir al s. XVII tal i com indica una de les dates esculpides en una llinda "1612"; és una estança rectangular, de grans dimensions, que ocupa tot el cos central de la masia i a la qual s'obren, a partir de diferents ports, les estances més importants, dormitoris i cuina. Les reformes efectuades a la masia al s. XVIII, XIX i XX, tot i que van respectar l'estructura i les dimensions de la sala van alterar el sistema de circulació i de il·luminació d'aquest majestuós espai. Pel que fa al sector de ponent s'amplià al s. XVIII amb la construcció d'un cos on s'hi ubicà "el coarto nou" i la capella, transformada al s. XIX en menjador petit.

Història

Puigcercós és una de les masies més antigues i importants del terme municipal de Borredà. Documentada des del s. XIII, formava part de la parròquia de Sant Esteve de Comià i era domini del monestir de Ripoll. L'any 1427 Constança de Puigcercós es casava en segones núpcies i Miquel de Sant Miquel, de la parròquia de Vilada, i els capítols matrimonials reflecteixen la importància del mas, la transmissió patrimonial als fills del primer matrimoni i el reconeixement de la senyoria del monestir de Ripoll. Des del s. XIII fins a l'actualitat la masia ha passat d'hereu a hereu, conservant sempre el mateix cognom. D'entre els últims hereus destaca Josep Puigcercós i Boatella, pare de 25 fills, i que durant la Primera Guerra Carlina comanda i sufragà una partida de carlins que es va mantenir molt activa en aquesta zona i a diferents contrades veïnes; el pretendent carlí li concedí el títol de Comte de Camporrells.

Bibliografia

CABANA, Ramon (1994: 18-20) "La riera de Merlès. Una història humana", a L'Erol nº 44, Berga
DE CAMPS I ARBOIX, J. i CATALÀ ROCA, F.(1973 : 68-69) "Les cases pairals catalanes", Barcelona
SERRA, R. (et al.) (1991). Guia d'art del Berguedà, Berga.
VINYETA, R. (1978). "Sant Jaume de Frontanyà i l'Alta Vall del Riu Merlès". Torelló
VV.AA. (1990): Borredà, Col·lecció Els Llibres de l'Àmbit, Àmbit de Recerques del Berguedà, Berga
VV.AA. (1994). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà, vol.5, Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.



